

Literární sešity

ZŠ B. Dvorského

V dešti

Barbora Otipková, 8. B

Zamračená žena v dešti stála,
co má dělat, se ptala.

Zda má tu zůstat, anebo pokračovat.
Co chtít? Co má dělat?

Žena na zemi

Eliška Anna Sojková, David Kreutz, 9. C

To co vidíš před sebou,
to není ani náhodou.
Seděla žena na lavici,
šiška spadla na palici.
Smál se jí snad každý blázen,
žena v mdlobách spadla na zem.

Chtěli jí zavolat službu záchrannou
na pomoc,
jenže v čísle na záchranku je čísel moc.
Žena spadla, už je po ní,
už ji nikdo nezachrání.
Za vše může veverka,
byla totiž převelká.

Lesní houby

Nikola Pavelková 8. B

Ráda bych vám představila malá, lesní stvoření. Nikdo neví, jak se nazývají. Mají spoustu názvů: lesní bytůstky, chodící houby a podobně.

Vzhledem doopravdy připomínají houbičky. Vzrůstově jsou asi tak ke kolenům průměrného dospělého člověka. Plet' mají bílou jako nožičku od houby, kterou předstírají.

Mají spoustu nadpřirozených schopností, které nejsou zcela prozkoumané.

Jedna z mála těchto schopností, nám známá, je, že umějí cestovat časem i prostorem.

Dále víme, že se umějí změnit v tu houbu, kterou předstírají.

Tahle stvoření se starají o lesní zvířátka, která léčí, když se jim něco stane. Ale před lidmi jsou hodně plaší. Blíž k sobě pustí jen ty lidi, z kterých cítí dobro. Také mají v oblibě lidi, kteří se starají o zvířátka.

Žijí ve skupinách. Takže když narazíte na jednoho, hned víte, že jsou všude kolem vás.

A když se až moc přiblížíte k jejich vesničce, nemají problém ji chránit, i přesto jak jsou plaší.

A odkud to vlastně všechno vím? Jsem jednou z mála lidí, kterou pustili k sobě a s kterou se přátelí.

Poprvé jsem je spatřila, když jsem ošetřovala srnu uprostřed lesa. Měla zrovna malého kolouška. Málem už zemřela, ale naštěstí přišla jedna z těchto postav.

Nevím jak, ale nějak ji vyléčila. Od té doby se mi zjevovali pravidelně. Strašně jsem si je oblíbila.

Později jsem si postavila domek uprostřed lesa, ať jim můžu být na blízku. Vzájemně jsme si začali pomáhat. A jejich vesnice se přesunula k mému obydlí.

Stali se mými jedinými, pravými přáteli. Proto vás žádám, když půjdete příště na houby, zamyslete se, jestli to náhodou není jedna z těchto bytostí.

Kouzla deště

Lucie Přivřelová, 7. A

Copak se stalo, zamračená ženo,
děšť by to ještě chtělo.
Děšť, aby zalil zahrádky,
jedna kapička a už skládám pohádky.
Do pohádky napíšu,
jak kapky padají z obláčku,
spadnou na zahrádku
a máme kytičku.
Věnuji ji mamince,
úsměv na tváři udělá jí určitě.

Rodinné humoresky

Tereza Lankočí, naše bývalá žákyně, nyní studentka Gymnázia F. Hajdy

Nemyslím si, že bych byla nějak výrazně špatná v pamatování si věcí, avšak netvrdím ani, že bych v tom nějak vynikala, a to hlavně když jde o učivo, které bych měla umět, věci, které bych měla udělat nebo vzpomínky dávno prožité. Ovšem je zde jeden zážitek, jenž se mi vryl hluboko do paměti.

Mohly mi být tak čtyři roky, když s námi vzlétalo z mošnovského letiště letadlo mířící do chorvatského města Split. Už v té době jsem měla své preference, a proto místo toho, abych byla nadšená nebo naopak vyděšená ze svého prvního letu letadlem, tak mě mnohem více zaujaly bonbóny, které rozdávaly letušky, aby nám nezalehly uši. Naštěstí nám byla přidělena sedadla v jedné z prvních řad, a tak jsem měla z jakých příchutí vybírat. Bezstarostně jsme si letěli po dobu asi deseti minut, než byl tat'ka svým močovým měchýřem donucen jít prozkoumat zdejší záchody. Mezitím na svou pout' letadlem vyrazily letušky s jídelním vozíkem, od kterých nám mamka koupila džus, jenž jsem při prvním doušku převrhla nejen na sebe, to by mi ani tak nevadilo,

ale i na svého nejoblíbenějšího plyšáka, a to už byl dost dobrý důvod na to začít vzlykat. Ano, byla jsem tím plačícím dítětem na palubě, a proto bych se tímto také ráda omluvila všem spolujezdcům. Chudák mamka byla nucena mi obětovat svou mikinu, jelikož veškeré naše oblečení se nacházelo v kufru, který byl samozřejmě dole v podpalubí. Já jsem jí však byla neskutečně vděčná nejen za tu mikinu, ale hlavně za to, že z nějakého záhadného důvodu s sebou vzala náhradního plyšáka. To už se ale náš let blížil pomalu ke konci a mamku stále víc a víc znervózňoval tatůvkův velmi dlouhý pobyt na záchodě, vzápětí se však zjevil se zprávou, že byl vzadu uvězněn jídelním vozíkem, proto čekal až bude moci volně projít.

Přistání už naštěstí proběhlo bez problémů, věnovali jsme bouřlivý potlesk pilotovi a naše rodina si oddechla, že má tuhle zmatenou cestu za sebou. Nutno podotknout, že se jedná o naši první a zároveň taky doposud poslední leteckou dovolenou.

Koho si máš a nemáš vážit

Kristián Horváth, 7. B

Jdeš ven, kamarádi tě volají: „Přijď, honem!“ A ty spěcháš za nimi. Čekají na tebe, a jak dorazíš, tak řeknou: „Kde jsi tak dlouho? Příště abys byl rychlejší!“ A myslíš si, že tohle jsou tví kamarádi. Samozřejmě že ne, tahle parta tě může přivést akorát do problémů. Začíná to vždy takhle. Řeknou ti: „Na, dej si cigáro.“ A ty samozřejmě neodoláš a dáš si, protože to jsou tvoji kamarádi. Nebo: „Hej, napij se, nebuď srab.“ A ty si dáš, i když víš, že nesmíš. V horším případě by mohli i říct: „Hele, brácho, jdi do Alberta něco ukrást.“ A ty že ne, že to dělat nebudeš. A oni: „Dělej, nebo dostaneš.“ Ty máš prostě strach, ale jdeš do toho. V Albertu tě chytanou a ty vidíš, jak zdrhají pryč, mezitím co ty nastupuješ do policejního auta, kde tě berou do vězení.

A tak to může dopadnout i s tebou. Takže si rozmysli dobře, co děláš.

Važ si svojí mámy

Když přijdeš domů, tvoje mamka se tě zeptá: „Jak bylo ve škole?“ A ty na ní: „Ale, nic extra.“ A to už je první případ. Druhý případ je například to, když ti mamka přichystá jídlo na stůl a ty řekneš: „Já to nechci, na co jsi to vařila?“ Mamka se snažila dát tu sílu, abys měl nachystané jídlo, aby ses najedl a ty s ní takhle zacházíš. Vychovávala tě od začátku až doteď. Přebalovala tě, krmila tě, uspávala tě, v noci kvůli tobě nespala atd. Takže si váž svojí mámy, protože máš jen jednu mámu a tu nikdo v životě nenahradí.